

Qui és tenaç té un tresor

GP del País Valencià de Motociclisme. Moto 3. Maverick Viñales esdevé el primer campió del món gironí guanyant a Xest el seu tercer gran premi de la temporada. El pilot de Roses ha puntuat en totes les curses i ha fet 15 podis de 17 possibles

Maverick i Rins al podi Foto: EFE.

Amb Maverick, Rins i Salom al capdavant, la diferència entre tots tres en cada pas per la meta va anar dels 0,188 segons de la catorzena volta als 0,7 de la tercera –marge provocat per un ensurt que havia tingut el de Monlau–. Quan només quedaven Maverick i Rins al capdavant, la diferència entre tots dos en cada pas per la meta va anar dels 0,047 als 0,259 segons. Quan el temps no té on estar fixat, només queda l'obstinació, ser en tot moment allà.

Maverick Viñales es va proclamar campió del món en l'últim revolt del mundial. Va dibuixar la corba més curta i va aprofitar que Àlex Rins havia arribat en aquell punt un pèl obert. El pilot de Roses, en una metàfora perfecta del que ha estat el seu any, era on tocava ser quan donaven el títol de campió del món.

Dels tres contendents, ha estat el que ha guanyat menys curses, només a Jerez, a Le Mans (19 de maig) i ahir. Però ha estat l'únic que ha puntuat en totes i cadascuna de les disset disputades i el que més podis ha aconseguit (15). Tenaç i regular, Maverick ha

estat cada diumenge allà. Fins ahir havia perdut fins a vuit curses per mil·límetres. Vuit amargues segones places. Però, el dia en què només valia arribar el primer, no va fallar i va assaborir les llàgrimes del campió.

Manar, sempre Evidentment, tothom volia el títol, però qui el volia com més aviat millor era Maverick. Des del semàfor que es va situar al capdavant i, sense importar-li que els rivals li radiografiessin l'esquena, volia anar primer tant sí com no. Va quedar clar en la setena volta, quan després de cedir el primer lloc per primera vegada, superat per Salom, va contestar al mallorquí pocs metres després i va recuperar la posició preferent. Aleshores es mantenia tercer Rins, que en el tercer gir havia salvat una fuetjada i s'ho agafava amb més calma. I, estranyament pel que ha estat el tarannà del campionat, seguien amb relativa comoditat la roda dels aspirants Folger i Miller. Amb les posicions establertes i les voltes desgranant-se, el neguit i la tensió se solidificaven.

A mitjan cursa, en la dotzena volta exactament, Rins va donar senyals de vida situant-se segon. Era l'última oportunitat per testar el contrincant, per veure si es podia evitar un final a un últim revolt. Maverick, tossut i resolt, no abandonava el primer lloc. Dues voltes més tard, en un intent de Rins per canviar el ritme i aclarir les coses, el líder del mundial va perdre la moto del davant i el seu objectiu s'arrossegava amb ell cap a la grava. No cometre errors –ho sap bé el nou campió– forma igualment part del joc. Cosa de dos Assabentats del nou escenari, Mack i Rins van entrar en un intercanvi de posicions en quatre voltes consecutives, en el que era un preludi del desenllaç. Tots dos sabien que la clau era tapar forats un cop al davant, obligar l'altre a prendre riscos. En les dues voltes anteriors a la darrera, es van provar en el segon i el tercer revolt, gairebé enllaçats. Va colpejar primer Rins i va respondre Maverick, intransigent en la seva estratègia d'anar sempre al davant. Era el vermut, que venia carregat.

Tot el campionat s'havia fracturat per mil·lèsimes i Xest no en va ser una excepció. Separats de 0,047 segons en el penúltim pas per la meta, Rins va fer ús de l'aspiració al final de recta per prendre el lloc a Maverick. Caparrut en la seva estratègia d'anar sempre al davant, el rosinc el va superar per l'interior dos revolts més tard. Les traçades dibuixades respectaven encara els mínims de convivència, però ja amb invisibles marges de seguretat. Era un tot o res. Mack sentia l'alè de Rins al clatell, però protegia la posició amb criteri, ferm. No de manera definitiva, perquè no va ser fins a la llarga semicircumferència prèvia a la recta d'arribada que es va decidir tot. Però es protegia amb convicció esperant la traca final.

Un espetec que va encendre Rins, obligat a atacar si volia guanyar. Per l'interior, el de Monlau va trobar espai per situar-se momentàniament primer, però no va calcular prou bé el punt de la frenada i Maverick, que li trepitjava l'ombra, no va dubtar ni un instant a recuperar allò que havia estat seu durant tanta estona. El primer lloc, que ahir valia també un primer campionat del món.

Publicat a:

-EL 9 Esportiu 11-11-2013 Pàgina 34

-EL 9 Esportiu Comarques Gironines 11-11-2013 Pàgina 28

Font del document:

http://www.el9.cat/nel9/article/8-esports/54-motor/692696-qui-es-tenac-te-un-tresor.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El%20Punt%20Avui